

Uthtåg

Åf en under dhe Sachfiske Groupper
warande säker Lieutnants Bref fkrifwit i
Grünenberg den 3. 13. Febr. 1706.

Handlande om dhen fkarpa och blodige
Striden som förelupen emellan dhe Swänfke /
Sachfer och Muskoviter i Storpohlen en långt
ifrån Fraustat.

W Det Posten här ifrån afgå
 skal / kommer jag hjit til denne
 Orthen / och kan så icke förbi
 gå min Herr Broder at för
 ständiga / huru wij i Går för
 Middagen ungefehr kl. 10. råfode i stridh med
 de Swånste / hvilken så blodig och för de wå
 re så olycklig / som man des make ännu i hela
 detta Keiget ey hast / hela vårt Infanterie
 och Footföld är förlorat / och är förlusten så
 stoor / at jag / efter mitt ringa omdöme / näpli
 gen troor / det den på 20 år lærer kunna erfatt
 och öfvervunnen blifwa. Vårt Generalitet
 förmodade Fienden ey wara starkare än un
 gefehr 8 a 10000 Man / men det haar sig se
 dermehra wißt / at han war något drygare;
 hwaremot vårt af en stark March och Köld
 utmattade Manskap föga mehr war än 16000
 Doch Nyssarne förutan. Efter min gisning
 är fuller tjuetufende Man på Wahlplaken
 fallne. Fram för alt beflagar jag min Gene
 ral,

ral, hvilken brede wid mig stupade af hästen.
 Men som så wälde wåre som Muscowiterne
 af det Swånste Cavalleriet wore brachte i
 oordning och tillika på flychten / så war det
 mig öndjeligit / at widare gifwa acht på ho
 nom. Jag haar i detta år wid denne Armeen
 mått tämmeligen wäl / men nu är alt på en
 gång sin loos. Alle wåre bästa Officerare, så
 Öfwerstar som Generaler är förlorade / i
 bland hvilka särdeles Christrowsky, Mo
 scowsky, Frohe, Sack, Bose och flere andre
 brafwe Stabs-Officerare til räkande /
 hvilka för sine förre meriter och goda för
 hållande wäl måge beflagas. Det weet Gud
 at förlusten af mine redlige Cammerater går
 mig storligen til hierta / och hade wäl önskat /
 det jag tillika med dem måtte fått gå til roo och
 hwila / hwilket dock Gud denne gången intet
 behogat. Så länge jag Soldate ämbetet för
 trätt / haar jag i maken eld intet warit. Det
 hade Striden föga påstått en Zima / som icke
 allerede Segren och Victorien war i Fiendens
 hän

händer / doch haar fächtandet medh Footföldet
 ännu länge waarat / ty desse satte sig en Quarré,
 eller Rygg emot Rygg / och förswarade sig som
 tappert Föld. Denne olyckan kan fuller ingen
 tillskrifwas / doch är wår säkerhet / och at wij
 Fienden ringa skattat och ey ættimerat, en
 stoor orsak der til / som och wid Stridens för
 ste begynnelse befalt blef / at alt hantera kalt
 sinnigt / fördenksull och Fienden / hvilken wå
 dret / högden / och baak om sig en stoor Skogh
 til fördehl hade / men deremot wår Plak myc
 ket trång war / Avantagen och fördehlen så
 mycket lättare erhållit.

Berlin / den 7. 17. Febr.

At Sachserne och Muskowiterne / af de
 Swånste ey långt ifrån Frauustadt märckligen
 slagne / och de förste 30 sine sköne Metal Styc
 ken och Bagagie förlorat / det är heelt wißt /
 som och af Footföldet ganska fåå skola wara
 undkomne. Desse Tijender haar en wår Ko
 nungs Hoffjuncker / hvilken samma Stridh
 bijwistat / och i Morgos. bittida til Potsdam
 kommen / hjitbracht.

